

OBSERVATORIULU

Diarie politice, național-economic și literare.

Nr. 72.

Sibiu, 6/18 Septembrie 1878.

Anul I.

Abonament nou la „Observatoriul.”

Prin această deschidere abonament nou pe luniul Octombrie — Decembrie a. c. și nume:

cu 2 fl. v. a. în Iaintrul monarhiei,
cu 2 fl. 50 cr. său fr. 6 în strainatate.

Acei p. t. domni abonati alu caroru abonamentu spira cu ultim'a Septembrie sunt rogati să reinoi catu mai curendu abonamentulu, pentru a se nu suferă intrerupere in spedarea diariului.

Banii de abonamentu se transmitu mai usioru mai siguru prin asemnatuni postale (mandate) de dreptulu la: Redactiunea „Observatoriului” in Sibiu.

Esemplare complete mai avemu atâtă dela ceputulu anului, cătu si din semestrulu alu doilea.

Conditiunile de abonamentu se potu vedea in untea diariului.

Redactiunea.

Economia Politica.

Partea Prima: Vederi Generale.

Capitolul I.

“Ederi generale asupra phenomenelor economice și a ordinei ce se observă in ele.”

I.

Ori-ce scintia implica in sine ide'a ordinei si în urmare esista atâtea scintie căte sfere distincte siesta in lume, in cari se manifesta ordinea, acesta velatiunea divina a Provedintiei. Asia fizic'a, cheia, astronomia, intre alte scintie recunoscute in modu definitiv, formă media ramuri ale cunoștințelor omenesci, pe care cineva nu le pote confunda intre ele si nici facia cu altele. Asia se intampla ca si sciuntia alu carei obiectu este omulu societatea se fia reala, de-ore-ce lumea morală societatea ne presenta anumite clase deosebite de fapte, care sunt supuse la legi.

A proba, că esista o categoria de phenomene care se pote aplica numirea de fapte economice si că aceste phenomene departe de a fi lasate în voia sörtei si a confusiunii, din contra prezentă

oresicare generalitate si urmădia unei ordine naturale, acesta este, de către cineva voieste se urmădie unu cursu metodice, prim'a lucrare ce are se o inplinesca.

Fapt'a cea mai batătoare la ochi, care se prezinta observatoriului, de către elu 'si arunca privirile asupra societatii este: spectacolul activitatii universale. Laborarea este legea comună a omenimii. În partirea laboriei, acesta separare a ocupatiunilor intre omeni, denota in modu sigur, precum vom vedea mai la vale, o civilisatiune inaintata, este unul din cele mai frapante lucruri. Aceeași vomu dice si despre schimbă, ce este erasi o consecintia inevitabilă a separatiunei lucratrilor; pentru că intr'o stare sociala in care lucratilile sunt forte tare partite si unde fiacare din ele se subinparta intr'o multime de operatiuni, este evidentu, că schimbă este totu asia de necesariu pentru viația că si laborea. Inse chiaru de către atentiuza nu va fi atrasa de acele forme diverse, care apartin schimbăului, este imposibilă că ea se nu se opresca asupra acelui instrumentu generale, prin care se servesc, adeca asupra monedei, acesta inventiune comună ce este adoptata in limbajul tuturor poporilor civilizate. Cum nu vomu observa si unu altu phenomenu si mai surprinditoru? Acesta moneda de auru său de argintu, care cumpara său castiga celelalte valori are o valoare prin sine insasi. Dara prin ce minune se intembla că se vedem simple bucati de chartia lipsite prin ele in se de ori-ce valoare, comparandu cele mai magnifice producte ale industriei si a le artei si schimbandu-se pentru sumele cele mai considerabile de aur si de argintu? Acesta este creditulu, care inplinește acea minune atâtă de familiară si despre care, chiaru in dilele noastre forte pucini 'si dau unu contu exactu.

Eata deci fapte necontestabile, batătoare la ochi si recunoscute de toti. Ele nu sunt inse singurele de natur'a acesta. Ajunge pentru că cineva se se convinga despre acesta, se 'si arunce privirile chiaru in modulu celu mai superficiala asupra productorilor insusi si asupra modului cum se inparta productele intre ei. Unii aducu la lucrarea comună concursulu bracialor, primindu pentru acesta unu salariu, si acestia sunt, cari pretindindu mijlocele pentru că se 'si pote exercita talentele loru in diversele profesioni, au fostu numiti liberali

său profesiuni liberale. Altii avendu capitoluri, pusii in misicare prin sperantă de a culege ore-care beneficii le angajădă in intreprinderi pe care le supraveghiează si le dirigu ei insisi; altii erași se multumescu a 'si plasa economiile loru si a si trage unu interesu. Aceasta au case, dela care 'si tragă chiria, altii erași sunt proprietari de patmenturi, pe care le exploatare ei insii, său le dău in arenda. In fine unu numeru ore-care de omeni facendu servicii ce se numescu publice, traiescu din productul impositului. Tote aceste ramuri de venite se desfasoară subtu ochii nostrii; ne va fi deci permis a cerceta resursele si a studia diferitele cause, care facu se variedie cursulu loru, si a cauta se aflam, care este intrebuintarea loru cea mai fructifera ce o potu ave.

Caracteristicul semnul alu phenomelor enumerate părăci este valoarea.

A distinge unu numeru ore-care de fapte marcate prin acestu semnul particularu, a recunoscere in productiunea si distribuirea valorilor o ordine speciala de cercetari, acesta insenma a stabili de si nu existintia, dara celu pucinu posibilitatea unei scientie sui generis, detinuturindu asia pana la unu punctu ore-care sfer'a economiei politice.

II.

Aceste fapte economice au ele ore unu caracteru destulu de ficsu, de generalu si de regulatul pentru că se pota servi de materie a sciintiei? Aceste fapte au ele ore legi? — Ar fi intr'adeveru forte straniu, de către n'aru ave nimicu din tote acestea. In realitate noi nu cunoscem nici o specie de phenomene in lume pe care D-dieu se o fi abandonat arbitriului si intemplarei orbe. Ar fi forte contradictoriu a presupune, că elu se faca exceptiune cu nisice fapte a caror importantia este nemarginata, de-ore-ce ele apartinori ori-carei organisatiuni sociale. Sărtea sciintielor care se occupă de omu, a fostu urmatorea: multu tempu a fostu disputata chiaru legitimatea loru. Acesta inse n'au impiedecatu pe filosofi, că in catu concerne studiul naturei omenesci, se lase scepticismulu se vorbescu si ei se mergă inainte. Asia in decursulu secolilor trecuti s'au facutu reflecțiuni profunde asupra phenomelor economice. Quesnay, Turgot, Adam Smith si acestia au auditu dicendu-se, că totul in lumea laborei si a transactiunilor este arbitriul si supusu

Foisiōra „Observatoriului”.

O casatorie prin hazardu.

Novela francesă.

Traducere de: Ioane Marchesiu.

Trenul care ducea calatorii din Parisu la Lyon e opri pe unu patrariu de ora la statiunea Chalons. alatorii profitindu de ocaziunea acesta, se grabira spre spetari'a intitulata „La cerbu”, că asia se-si aline fomea și deja i-tortur'a. — Intre calatori se afla si unu jună arisianu, istetiu, cam de 25 ani, imbracat in vestimente calatorie. — Jună nostru fă primul carele ajunsese în ospetaria unde se asiedea la o mésa, voindu astfelui cătu de ingraba se satisfaca pretensiunei stomacului eu. — Abia incepă se manance si indata audi-resu endu in sala urmatorele cuvinte.

Nu se afla aici careva dintre calatorii din Parisu u numele de Bremond?

La pronunciarea acestui nume jună nostru, indata si indrepta privirea sa in directiunea aceea de unde enise acea voce amintita si observa unu lacheu imbracat in livrea, carele privi pe calatori cu atentiune ncordata, asteptandu că celu provocat se i-se prete. — Trecu mai multe minute si dintre ospetii presenti, nu se declara nici unul, ca pôrt'a numele de Bremond. — In fine se veduu necessitatii jună nostru le a-si parasi locul si indreptandu-si pasii spre lacheu -adresă urmatore intrebare:

Numele meu e Bremond — asia dar' eu ce-ti — potu servi?

Eu cauta pe unu cutare domnu din Parisu, cu numele Bremond, carele adi a sositu cu trenul in Chalons — replica lacheulu.

Pe mine me chiam'a Bremond si calatorescu din Parisu, ce voiesci dara cu mine, amice?... inainte de tote inse trebue se-ti observu, ca cetatea acesta imi a fostu pana acuma necunoscuta.

Acesta o sciu dle! respunse servitorulu cu surisul placutu, chiaru din caus'a acesta sunt trimis inaintea Dvostre.

Esti trimis inaintea mea? — esclam'a Bremond uitimtu — si pentru ce?

Voiesci, domnul meu se me compromiti? replica servitorulu, missiunea mea numai intre patru ochii voiesci a-ti-o comunica.

Ei bine! dara numai se nu fia vre-o gluma ne-calita — si dupa aceste cuvinte insoti pe servitorulu, fiindu de altcum si curiosu se afe detaliurile aventurei acestei'a. — Curiositatea impuse pacientia stomacului seu golu. — Abia esi din ospetaria si servitorulu indata ii si notifica, ca dinsulu adi nu va cina in ospetaria.

Ce vorbesci? ! esclam'a Bremond iritatu, ca eu se fiu fara de cina adi; acuma suntemu singuri, deci comunică-mi missiunea ta si de voi observa ca esti unelte unei glume ne-calite, se scii ca nu voiu parasii Chalonulu, pana ce nu te voiu bate. — Servitorulu i — facu unu complimentu respectuosu.

De cumva pentru tine nu-mi voiu potea continua calea mai incolo, — atunci!

Dora nu cugeti la acea ca se pleci din Chalons, de altcum nici nu credu ca cineva se fia atâtă de nepriceputu ca se refuse o cina splendidă, pentru cin'a din ospetaria — reflecta lacheulu.

Observatiunea din urma, de si a fostu totu asia de neespllicable, ca celelalte declaratiuni ale servitorulu, linisci pucinu pe jună iritatu, — deci i — dise intr'unu tonu mai calmu:

Dlu teu me astăpta cu cina?

Dora domn'a mea reflect'a servitorulu.

Domn'a, cina splendidă, enigma neespllicable — se fia cugeta Bremond resuscindu-si mustetiele fine acopte de pulbere. — Acesta aventura nu va fi pericolosa. — Meditandu si mai incolo asupra situatiunei sale deodata rupsse tacerea si dise:

Mei baiete, eu am causa fundata de a me indoi despre acea ca asiu fi invitatu la cin'a domnei tale, de-orece eu nu cunoscu pe domn'a ta, tu inca numai

atâtă scii ca me chiam'a Bremond, inse nu scii ca ce profesioni am, deci ti-dau deslusirea necesaria.

Pe mine me chiam'a Anatolu Bremond artistu si locuiesc in Parisu strad'a St. Honoré 7.

Ba da, te cunoscu — replica servitorulu — de altcum aici si epistol'a domnei mele din care te vei convinge. — Bremond cu iutie fulgerului lua epistol'a din mâna servitorulu, si incepă a ecscamina cu atentiune esteriorulu ei. — Epistol'a era adresata lui Bremond.

Cu cea mai mare nerabdare rupsse sigilulu si ceti liniile urmatore:

„Pe dlu Bremond ilu astăpta cu cea mai mare inpacientia, deci este rogatu ca pe servitorulu acesta se-lu urmeze fara intardiere. — Conteză la punctualitatea dlui Bremond, si sperăza, ca secretul incredintiatu lui — va pazi cu cea mai mare discreteiune.“

Rendurile acestea produsera cea mai mare confuziune in mintea lui Bremond, de orece nu-si — potea explic'a enigm'a acesta. — Dupa o lupta interna de câteva minute se decide a isi continua calea — si dise: Se mergeu!

Dupa ce facura ambii cătiva pasi, servitorulu se opri inaintea unei cabriolete frumose si invit'a pe d. Bremond se ocupe locu. — Caii preste pucinu se luara in galopu, si parasindu cetatea ajunsera pe unu campu frumosu, udatu de undele argintii ale unui fluviu ce sierpuea pe langa cale. — Bremond nu adres'a mai multe cuvinte servitorului, sciindu prea bine ca densulu nu-e in stare se ii dea esplicarele necesare in cestiunea acesta complicata si asia isi propune, se fia pacientu pana la solutiunea finala a acestei aventuri romantice.

— Ocupatu fiindu cu gendurile sale interne nici nu observa, că cabriolet'a facuse o cale destulu de lunga. — Sorele deja era se apuna de pe orizontu.

Atâtă sciu cu tota positivitatea ca in Chalons nu cunoscu nici o persoană, de orece pe aci nu am calatorit nici odată — asia isi incepu Bremond monologulu. — Pe pote dora ca cineva dintre amicii mei si-au stramatu locuinta in regiunea acesta, inse si aci se ivesete o dificultate remarcabila, si anume eu n'am comunicatu

la modificari nedefinibile prin voint'a omenésca. Ei n'au credut si au mersu inainte pe calea loru. Din numerulu aceloru phenomene mai bine observate, ei au scosu unu numeru óre-care de conditiumi, pe care societatea este tienuta a le inplini, pentru -că activitatea si buna ordine se dominésca in afaceri, si pentru -că prosperitatea, care este fructul acelora se mérga crescendu pe acestu pamant, pentru ca omulu se nu 'lu ude indesiertu cu sudorile sale.

Din momentul acesta economi'a politica era fundata. Inse pâna candu atentiunea nu se intindea decât numai la fapte economice locale, particulare, constatate in modu empiricu, lipsita de vederi generali, nu se potea dice că esista o scintia, ci numai observari economice. „Nu esista alta sciintia, a disu Aristotele, decât aceea despre ce este generalu.“

Chiaru pe pragul sciintiei economice ne intimpina óresi-care nedumeriri, pe care inse facendum unele observari forte sumarie, le vomu imprastia.

S'a pretinsu a se combatte ficsitatea fapteleloru economice dicendu-se ca: valórea fiindu unu ce forte variabile precum ne convinge experientia de tóte dilele, nu va fi possibile de a fonda o sciintia solida, pe o baza atât de schimbăcioasa. Fóra indoiala, că n'au reflectatu, ca o obiectiune că acésta tind a nega possibilitatea a ori-ce sciintia esperimental. Si in realitate cele mai sigure sunt basate pe phenomene mobile precum sunt electricitatea, lumina, calorificul si altele. Din fericire, acea variabilitate nu exclude regul'a: faptele sunt mobili, legile sunt stabili. — O alta obiectiune analoga resulta din variabilitatea utilului. Elu se schimba, se dice, din poporu in poporu, precum si din individu in individu. Acésta variabilitate esista fóra indoiala si trebuie a tinea bine contu de ea, inse ea nu este nelimitata. Conditiiile favorabile existintei si desvoltarei fintielor, raporturile loru cele esentiale nu se schimba si nici natur'a loru in ceea ce are constitutivu. Dela inceputu, cutare planta este veninosa pentru omu, éra cealalta ii serveste ca remediu. Asemenea si cutare purtare este utila seu funesta in efectele sale in ori-ce clima, la ori-ce rassa si in ori-ce secolu ar fi.

Faptele economice la care amu facutu noi alusiune oferescu ele óre-si care generalitate? Da, fara indoiala; ele sunt comune tuturor tempurilor si la tóte poporele si form'a loru-se se fi schimbato ori catu de multu acésta schimbare n'au afectat legile loru, care dominésa formele loru. Unu poporu nu pote trai fara labóre, fara capitalu; unu Statu ori unde ar fi are lipsa de venituri. In ce parte a lumei nu vomu intalni salarulu si renta? Care poporu, fia elu ori catu de pucinu civilisatu a traitu fara ca se useze de moneda si fara de a face comerciu? Conditiiile de prosperitate pentru diferitele natiuni potu varia si in re-

nici unuia dintre amicii mei, ca mi-am propusu se facu o excursiune in departamentul acesta si numai in Marseille am avutu intentiune de a-i avisa despre plecarea mea. — Ah! cugeta junele artistu frecându — si fruntea — acum sciu Calabert seu Cormieau amicii meu voiescu a me surprinde, de órece ambii au consangenii in regiunile acestea. — Eca dara enigm'a e deslegata. — Dinsii observandu-me pornindu cu trenulu, au cugetatua a-mi face o surprindere placuta prin invitarea in castelul rudei loru. — Preste pucinu intreba pe servitoriu:

La dñulu Calabert servesci?

Ce poftiti?

Séu dóra la domn'a Cormieau?

Nu am onóre a cunosc personele acelea, replică servitoriu indifferentu. — Bremond observa că sa inselatu, deci renuntia de a se ocupa si mai incolo cu analisarea pozitiei sale misteriose in care se afla. — Dupa unu intervalu de trei patrate de óre dupa ce sòrele sfintise de pe bolt'a ceriului, cabriolet'a in fine se opri la port'a unui castelu. — Abia se deschise port'a si indata se ivi o camariera tinera anuntiendu dlui Bremond, ca au inceputu deja a desper'a cugetandu că densulu nu va sosí la or'a ficsata. — Damele sunt forte nelinistite — adause camarier'a — fiindu ca au fostu avisate ca trenulu ce a pornitu dela Parisu in apropierea opidului Baume din negligint'a conductorei a deraliat.

Ei bine! fiica mea — intreba Bremond — inse damele cu tóte aceste sa pusu la cina?

Ba nu, dlu meu — replica cameriera — fara de dta n'au putotu siedea la mesa. — Responsulu acesta linisti pe artistul flamendu.

Asia dar'a continua artistulu — te rogu se ai bunetate a me conduce la domna ta, de órece am intentiune se facu cunoscintia cu densa. — Camariera conduse pe Bremond intr'unu parcu frumosu.

Plantele ecosotice ale acestui parcu arangiatu cu multu gustu ecalau parfumulu loru deliciosu asupra artistului mai ruptu de fóme. — Dinsulu isi continua calca pâna in fine ajunse in apropierea unui castelu forte frumosu. — Mai multe camere erau deja luminate.

(Va urma).

litate variasa in mai multe puncte. Inse partea loru cea mai mare este aceea si unde, in totu locul unde domnescu acele conditiuni esentiale avutia se maresti; ori unde le lipsescu avutia nu se aduna seu se micsioréa.

In ceea ce concerne ordinea fenomenelor economice se aude forte desu vorbindu-se despre lupt'a si anarchia interesselor. In fapta lupt'a este pe suprafatia si adesea o lupta inversiunata si violenta, inse armonia este ascunsa totu acolo. Intr'o societate, in care transactiunile se facu in tota libertatea, disordinea nu este decât unu accidentu, care ea insasi are unu caracteru utilu avertisandu a se intóce érasi la ordine pe aceia cari in modu imprudentu s'au departat dela ea. Farca se ne incercam a proba o asertiune stabilita de catra intréga sciintia economica, ne vom margini a dice, că doua ratiuni forte poternice tindu a mantiene in lunea interesselor accea ordine pe care uni basanduse pe niste observari reu intielese, refusa de a o recunoscere. Prima din acele doue ratiuni este, ca industria fiacarui producatoru este interesata a se pune in raportu cu acele trebuinte pe care voieste se le satisfaca de unde urmása tendintia a armoniei i între productiune. A doua ratiune este, ca ori cine este tienutu se-si adjustese lucrurile sale cu aceleale ale celorlalti ómeni, fara care elu nu poate face nemicu si prin care concursu poterea individuala se insustese. De aci urmása o tendintia de armonie in diferitele ramuri ale productiunei.

Ar fi usioru a demonstra cu istoria in mana asertiuinile cuprinse in acestu capitolu in care se vorbeste despre regularitatea legilor la care este supusa valórea. Intre altele amintim numai acea impossibilitate de o suta de ori constatata a atatoru legi numite maximum care pretindéu a regula pretiulu diferitelor obiecte; apoi aceea a alterari monedelor incercata de repetite ori si care in fine n'au reusit se faca niciodata ca popórale se le acceptese decat numai in valórea loru intrinsecă; in fine acele tentative diverse ale chartiei moneda facute nu numai in Franci'a subtu monarchia vechia si in epoce de revolutiuni, ci si in cele mai multe tieri civilisate, probesa pâna la ce punctu valórea este unu lucru pucinu arbitraru si că si aici ca si in tóte esista, dupa dis'a lui Montesquieu, o natura a lucrurilor a carei raporturi necesare trebuie se fia cunoscute si in contra carora ar fi o nebunie a se revolta.

(Va urma).

Revista politica.

Problematicul si „palidulu“ baronu Sennhey a avutu doue intalniri in cas'a principesei Odescalchi in Gastein cu principele-cancelaru Bismark, care din conversatiunea avuta s'au convinsu pe deplinu, ca numitulu baronu inlocuindu pe comitele Andrassy va intretienea acelasi relatiuni amicabile cu Prusso-Germania ca si actualulu ministru de externe alu Austro-Ungariei „sincerulu si devotatulu amicu“ alu poternicului cancelaru. Comitele Siuvaloff, ambasadorulu Russiei la curtea din London, n'au venit la Vien'a numai pentru ca se visiteze pe bolnavulu seu frate, ci tramsu cu o missiune secreta din partea gubernului seu, pentru ca se reinoiesca propunerile unei aliantie russo-austro-ungare de cooperatiune, pe care comitele Andrassy o refuzase atât lui Sumaracoff, catu si generalelui Ignatiess. Austria se afla in ajunu de a incheia o conventiune militara cu Serbi'a, dupa modelulu celei contractate intre Russi'a si Romani'a. Positiunea comitelui Andrassy este sdruncinata. Ministrulu de finantie alu Ungariei d. Szell voieste se demissioneze, din cauza, ca finantiele Ungariei sunt sleite si fiindu ca densulu s'a opusu dela inceputu espeditiunei austriace la Bosni'a.

Acestea sunt scirile politice, care circulésa actualmente in caleidoscopulu diplomaticu si politicu din Vien'a, formandu unu mosaicu forte variat, care resfrange asemenea unei oglinde confusionea chaotică, nesigurantia si lupt'a tendintielor celor mai divergente in regiunile politice create de comitele Andrassy, acarui devisa este ca „misteriulu garantéza succesulu“. Intr'adeveru astadi in monarchia austro-ungara totulu este misteriosu si enigmaticu fara ca se se scie, ca in acui mana se afla firulu Ariadnei, cu ajutoriulu caruia monarchia austro-ungara ar potea fi scosă din labirintulu incurcaturilor critice in care se afla. Unii dicu, ca acelui firu se afla in man'a de feru in sange a principelui Bismark, altii érasi mai sceptici si acestia sunt in majoritate, afirma ca dela Sedan incóce acelui firu s'a despletit si ca fiacare din actualii barbati de statu la potere, crede ca elu si numai elu posede firulu celu adeveratu si asia cauta se se amagésca unii pe altii. Comitele de Beust a

disu ca „nu mai esista Europa“ si astadi mai multu ca ori candu se simte adeverulu dureros alu acestor cuvinte. Nu, nu mai esista Europa de candu vocea Franciei nu se mai aude in concertul poterilor europene. Francia sacrificata umilita prin egoismulu si lasitatea Europei, astazi si resbuna prin neutralitatea sa passiva, fatia rivalii si cu amicii sei falsi asupra carora e triumfeaza reportandu cele mai stralucite victorii pe terenul pacificu si nesangerosu alu civilisatiune recastigandu-si in modulu acesta primul rang i frunta intregei lumi civilisate. Singuru numar Francia este linisita, priveste cu incredere in viitoriul seu, asteptandu momentulu propice c se-si reia missiunea sa liberatore si civilisator se bucura de favorulu si beneficiele pacei. Tot celealte state mari si mici interesate la solutiune definitiva a cestiunii orientului stau gata de lupt si inarmate, pâna in crestetu. Lipsindule sinceritatea le lipseste si increderea, se simtu isolate de aceia isi cauta fiacare din ele aliatii. Gratiile politice de balansare a comitelui Andrassy, monarchia austro-ungara este astadi statul celu mai isolat de pe continentu si incunguratu de aliatii naturali ai Russiei, care precum ne spune „Coresi Politica“ din Vien'a, au incheiatu de nou o convintiune militara cu Serbi'a si cu Muntenegrul deobleganduse a purta ea insasi tóte cheltuele de mobilisare a armelor aliate, tramitiendule subsidii in bani si alte trebuinçiose. Si óre in contra ce se fia indreptat ascutisulu acestei aliantie russa serbo-muntenegreana? La aceasta organele russes respundu: amicii inamicilor nostri sunt inamici nostri, inamicii amicilor nostri sunt inamicii nostri. Din acestu responsu oraculosu poate ori cine intilie, ca asia cum stau de presentu lucrurile, apoi Austro-Ungaria, pâna candu va fi comitele Andrassy ministrulu ei de externe si pâna candu ungurii vor pretinde ocuparea Serbiei si resbelulu cu orice preti in contra Russiei si a panslavismulu, va fi numerat intre inamicii aliatilor Russiei si intre amicii inamicilor ei.

In tempulu din urma relatiunile intre Prusso Germania si Russi'a s'au cam turburatu si recitul Press'a russesc pôrta in contra lu Bismark un limbagiu totu asia de ostilu si vehementu ca si i contra lui Andrassy, care probéza, ca aliantii celor trei imperati astadi nu este alta, decât fabula inechita si ca tractatulu fatalu dela Berolin a fostu numai prologulu conflagratii orientale acarei avant — scena deocamdata este campul de resbelu din Bosni'a si Hertiegovin'a. Cate act si cete tablouri va avea aceasta tragedia, nu o pot sci astadi niminea.

De pe campulu de resbelu.

Scirea sensationala adusa mai intaiu de oficiul „Fremden Blatt“ ca cu incepertulu lunei i Octobre cuartirulu generalu se va retrage del Serajevo la Brood a produsu in tota monarchia o impressiune forte alarmatore si deprimatore. I si acea scire a fostu la momentu desmintita, adeverul remane inse, ca déca si nu intregu cuartirulu generalu, dara o parte a lui se va muta la Brood. Acesta probéza, ca lucrurile stau forte reu si o positiunea armatei de occupatiune chiaru si dupa primirea intaririlor este forte critica. Comunicatiunile fiindu intrerupte si amenintate in totu momentulu de catra insurgenți, cuartirulu generalu a lui Philippovici din Serajevo nu primeste sci dela diferitele corpuri de armata decat numai forte tardiu si pe cali indirekte, asia ca ori dispositiuni tactice si strategice devinu impossibil. Afara de aceea apoi totu din lips'a unei comunicatiuni sigure si regulate aproviatarea armatei este catu se poate de nesuficienta. Sirmanii soldati a ajunsu se manance lubenitie bostani si cucurud crudu. Intre astfelii deimpregiurari va fi deci lucru celu mai consultu ce poate face cuartirulu generalu suprema comanda militara, ca se se retraga fruntarii austriaci pentru ca de aci se pota organiza in modu sistematic serviciulu de aprovianta precum si a restabili comunicatiunile sale intrerupte cu corpurile de armata detasiate pe ambele aripi.

Acuma in fine dupa tristele experientie facut dupa sacrificiile de bani si de sange aduse pâsi acuma se va fi convinsu si comitele Andrassy i preuna cu amicii si aparatori sei, ca „mandatul europeu“ cerutu si pretinsu cu atâta inconsistentia dela congresulu din Berolinu a fost pentru Austro-Ungaria o intreprindere fatala inopertuna si unu daru alu Danaidilor. Comitele Andrassy si impreuna cu densulu compatriotii si unguri voiau se puna in Bosni'a si Hertiegovin si se paralizade influint

russescă pe peninsulă balcanică. Dara în locu de această eata ca au angajatul prestigiul monarhiei și onoreau armelor sale intr-o campanie hasardată și aventuroasă, nu în contra slavoru, ci în contra turcilor pe cari ii consideră ca aliați sei naturali și ca pe protegatii sei. Anglia încheie o convențiune cu Turcia și pune mană pe insulă Cipru și se face protectoare „omului bolnavu“. Russia negociază cu inamicul seu de mōrte și reușește să intra și să ocupe Batumulu fară nici o versare de sange. Numai Austro-Ungaria, a carei politica traditională dela Metternich înceoce să fosește conservarea și protegerea Turciei se vede astăzi necessitatea în poterea mandatului cerutu și sacrificia averea și sangele poporului săle pentru o misiune gresită și inchipuită, de care astăzi asia numita Europa își ride în pumni. Este amară și durerosă pentru poporale acestei monarchii să se vedea nu numai umilită, dară și batjocorite de prenisi buni și devotati amici ai comitelui Andrassy. Acestea sunt tristele contemplații ce se împună fară voia fiacarui bună și adveratul patriotu în fată celor ce se petrecu pe campul de ocupatiune.

Astăzi este necontestabilu, că ultimul atacu întreprinsu din partea brigadelor Zach asupra castelului Bihacu au fostu respinsu în modul celu mai stralucit de către insurgenti. Numerulu loru era indoită asia de mare ca alu austriaciloru, dispuneu de tunuri bine servite și se aflau în poziții cătu se pote de bine intarite. Ori cătu de laudabila a fostu bravura soldatilor nostri ei totusi după atacuri și asalturi repetite n'au fostu în stare să dislocedie pe inamicu și se-lu alunge din pozițiunile sale. Bădin contra, simtindu-se insurgentii, că focul austriaciloru pierde din intensitatea sa, din lipsa de munitiune, au luat ei ofensivă și incungurara din totă parte pe ai nostri, asia încătu generalulu Zach, se vediu necessitatua a da semnalul de retragere, care se si facu, urmata de focul vehementu și bine nutritu alu insurgentiloru.

Retragerea austriaciloru era asia de intetita incată nu le au mai remasă tempu ca se radice și se ia cu sine pe cei greu raniti, cari cadiu apoi victima furiei barbare a insurgentiloru. Pierderile noastre se urca preste totu ca la vre-o 800—900 de morți, raniti și pierduti fară urma. Din cifră acăsta potem intielege, cătu de inversiunata și crunta a potutu fi acea luptă. Dara cum se face, că acumă de repetiteori se relată din partea comandanțiloru ca din lipsa de munitiune s'au vediutu necessitatua se dea ordinu de asaltu cu bajonet'a, său se intrerupa lupta său se se retraga? Unde este ăreace cantitatea enormă de munitiune, care s'au fabricat neintreruptu dela 1866 înceoce să pentru care s'au cheltuitu sute de milioane? Lipsa de munitiune! Acăsta este o faptă inescusabilă și o marturisire descuragiatoare.

Se dice că pentru dilele urmatore se aștepta o acțiune concentrica din partea tuturor corpurilor de armata. Divizia Szapáry intarita cu aceea a f.m.-l. Bienerth au trecutu în 14 l.c. rîul Sava pentru ca se ocupe localitatea turcescă bine intarita Brezna de unde turci amenintia în flancu lini'a de operatiune și de retragere a colonei principale. Totu din punctul acela, care se află la o distanță numai de 500—600 pasi de frunzării astriaca ei potu trece pe teritoriul austriacu, ceea ce s'au si încercat cu bande mai mici deja pâna acumă.

Raniti și morții romani.

(Urmare si fine.)

In luptă dela Jaice la 7 Augustu: infanteristii Toma Smerdu, George Sussa, Antonie Janciariu, Martin Cegiaru, raniti; in luptă dela Banialuca în 14 Augustu Jovu Vucsan, corporalii Ilia Bulat, Bartolomeiu Ilie, infanteristii Luca Bobanu, Dimitrie Bradasiu, au cadiu; la Golesan în 14 Augustu infanteristul Sima Stuparu a fostu ranită. In spitalul de garnisona nr. 7 în Gratiuza urmatorii raniti: infanteristii Vasilie Soiadina, Iouan Draghiciu, Trifu Popescu, Mateiu Blasius, Pavelu Magetiu, usioru raniti; George Novacu greu, Moise Turcunia usioru.

La Tuzla dela 8—12 Augustu, din regimentulu Alexis nr. 39: infanteristul Aleandru Ianca a murit, infanteristii Vasilie Posianu, Flore Illiesiu, Iouan Balanescu, Vas. Barbuiu, Ioan Clope, Samson Osianu, Dimitrie Boldusiu, Aleandru Botaru, Ioanu Copil raniti, sergentul Vasilie Farkas, infanteristii Nicolae Doma, Aleandru Ciuria raniti, inf. Ioanu Ratiu a perit, inf. Iouan Vantiu, Flore Brebanu, Töderu Cornesiu, Iouan Michisiu, sergentul George Somolan, inf. Ilie Fati, Vasilie Gombosiu, Flore Asilanu, George Pantea, Costa Santovanu, Flore Buru, Ilie Strutia raniti.

din regimentulu Aleandru Cesareviciu nr. 61: infanteristul Pavelu Dein mortu, inf. George Ruiuanu, Const. Cosariu, Flore Muncila raniti, conduc. Iouan Moise, inf. Moise Patianu, Iouan Nadlosianu, Iouan Danciu, George Barbu, Stefanu Petica, Nicolae Vuia, Alecsa Majuria, Vas. Stefanescu morti; inf. Iosim Miculescu,

Iefta Iemenariu, Iouan Tonia, George Martinu raniti, inf. Nicodim Bontea raniti, inf. Iouan Gruia, Iouan Groza morti, cond. Trifun Sementia, Töderu Vancea, inf. Petru Moise, Nicolae Gruia, George Mosionu, Nicolae Chihia, Iouan Tonin, Dim. Luchescu. George Radu, Isacu Cimponeiu raniti, inf. Vichentie Teronta, Nic. Ionescu, Iouan Gera morti, inf. Mihaiu Barbu, Ilie Mursa, Simion Berenéntiu, Dimitrie Gaitia, George Vrajitoru, Nicolae Vacarescu, Dimitrie Marginéntiu, Vasilie Cebzanu, Moise Nicolae, Trifun Peiciu, Clemente Mersoca raniti.

La Gradiaciua în 13 Augustu, din regimentulu Alexis nr. 39: inf. Ioanu Costa mortu, Mihaiu Popu raniti; din regimentulu Aleandru Cesareviciu nr. 61: inf. Ilie Iovanu, Stefanu Ravinu morti, conduct. Ignat Dragodanu, inf. Ilie Barbu, Paul Berzazu, Iouan Rancu, G. Savu, P. Micu, S. Dachin, George Opria raniti, G. Galea, P. Gera morti, cond. Iosim Bagera, inf. Const. Ciucure, G. Secosianu, Damianu Pecurariu, Iouan Savu, Iouan Vucanu, Dim. Secosianu, Martin Adam, Pavelu Nunteanu alias Gulesianu, Sofron Popescu, Dionisie Costeanu, Danila Ardeleanu, Tanasie Francescu, cond. Nic. Ususanu, inf. Pavelu Cheveresianu raniti; in reg. br. Philippoviciu nr. 70, inf. Stef. Misiciu, Toma Răbaru raniti.

La Gradaciua în 13 Augustu, din reg. Alexis nr. 39: infanteristulu Vasilie Popu mortu, inf. Vasilie Petrusca raniti; la Doboi în 16 Augustu, totu din acelu regimentu, inf. Nichita Labontiu, Pavelu Toma raniti; din reg. Cesareviciu nr. 61, inf. Moise Turconie, Töderu Popoviciu, Vasilie Aruautu, Trifu Cazaru, Nic. Fabianu raniti, serg. Petru Tabacu raniti, inf. Iova Ioanu, Iosifu Avramescu, Traila Grăza, Trifun Robu, Trifun Iovănescu, Iouan Dragosiu, Nicolae Demenescu, Ilie Becinega, Iouan Gereu, Barbu Lazaru, Pavel Magetiu, Achim Secosianu, George Stoia, Martinu Stancu, Trifu Stefanescu, Iouan Toma, C. Vladu, Iouan Fistil raniti; la Doboi dela 17 pâna la 20 Augustu, din reg. Scudier nr. 29: inf. Simeon Nicolescu, Vasilie Radja raniti; din reg. Alexis nr. 39: inf. George Lescu, Flore Burla raniti; din reg. Cesareviciu nr. 61: inf. Ales. Radu mortu, inf. Trifon Popescu, Petru Iosivescu, Nic. Serbu raniti; la Doboi în 15 Augustu, din reg. Cesareviciu nr. 61: inf. Vasilie Ardeleanu, Ioanu Spariosu raniti; la Doboi în 26 Augustu, din reg. Scudier nr. 29: inf. Avram Ursulescu raniti; din reg. Cesareviciu nr. 61: inf. Petru Töderu, Traila Mocicovescu.

„Siedetórea“.

Societatea academica romana.

Sesiunea anului 1878.

Procesu-verbalu Nr. 2.

Siedintia de la 17 Augustu 1878.

(Urmare.)

Membrii presenti:

Aurelianu Petre S., Baritiu George, Caragiani, Ionu, Cretulescu Nicolae, Ghica Ionu, Hasdeu Bogdanu P., Hodosiu Iosifu, Ionescu Nicolae, Laurianu Augustu Treb., Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Sionu George Sturdza Dimitrie A.

Siedintia se deschide la 2 ăre p. m.

Se da lectura procesului-verbalu alu siedintiei precedente și se adoptă.

Se comunica o adresa a D-lui I. Ghica, prin care ofera pentru bibliotecă societății:

1. Recueil de médailles grecques inédites, par E. Cadalvene, 1 vol.

2. Essai de classification de suites monétaires byzantines, par E. de Saulcy, 2 vol.

3. ВОСНОВСКОЕ ЦАРІВСТВО, 1 vol.

4. Manuel de numismatique ancienne, par Hennin, 1 vol.

5. Numi Mahomedani, Ign. Pietraszewski, 1 vol.

6. Notice sur quelques médailles des rois de Chypre, par Borrel.

7. КЕЧЕНСІЯ ДРЕВНОСТІ, 1 vol.

8. Description du Danube, par Marsigli, 6 vol.

9. Burghart, Numismatic varia, 1 vol. manuscript.

10. Charte archeologice, patru.

11. Sopra i moderni falsificatori di medaglie, 1 vol.

Societatea exprima multumirile sale D-lui donatoru.

Se comunica o scrisoare a membrului societății D. canoniciu T. Cipariu, prin care arata că nu este în stare a veni și a lua parte la lucrările sesiunii din anul acesta.

Societatea ia actu de acăsta incunoscintiare. Dara în aceiasi scrisoare D. Cipariu dicendu: „Totu o datu rogu pe onor, societate a 'mi face cunoscutu de căea este aplicata în principiu a suscipe în analale anului curentu 1878, unu micu respunsu la critică publicata totu acolo la anulu 1876, asupra operei mele concursuali de „syntaxa limbei romane“ după ce totu în aceleasi anală, din 1877, s'a publicat si numele autorului acelei opere din care causa si anoniimitatea concursuala a incetat si autorulu a reintrat în dreptulu seu de a-si apara opera sa în analale societății. Acăsta provoca ăreare-care discutiune în sinulu societății. Dupa care societatea în unanimitate se pronuncia că ea nu pote admite a se tipari în analale sale de cătu discutatiuni si lucrari cari, după regulamentele si statutele sale mai antaiu se citescu în sinulu seu, si apoi după unu votu expresu capeta aprobatuinea de a se tipari.

Se mai comunica o adresa a D-lui I. Cotovu, directorul scolei primare din Ismailu prin care face cunoscute motivele pentru care nu a potutu termina lucrarea traducerei Titu Liviu, care se recomanda sesiunii filologice.

Dupa acestea, membrii trecendu la lucrările comisiunilor respective, se occupă pâna la 5 ăre p. m.

Presedinte, I. Ghica.

Secretar ad-hoc, G. Sionu.

Procesu-verbalu Nr. 3.

Siedintia de la 18 Augustu 1878.

Membrii presenti:

Aurelianu Petre S., Baritiu George, Caragiani Ionu, Ghica Ionu, Hasdeu Bogdanu P., Hodosiu Iosifu, Ionescu Nicolae, Laurianu A. Treb., Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Quintescu Nicolae, Romanu Alexandru, Sionu George, Sturdza Dimitrie A.

Presedinte, Ioanu Ghica.

Siedintia se deschide la 2 ăre p. m.

Se da lectura procesului-verbalu alu siedintiei precedente si se adoptă.

Se comunica o adresa a D-lui profesorul Frollo, prin care ofera pentru biblioteca Societății 3 exemplare din opusculul său: „Utilitatea studiilor neolitice în România.“ Societatea primește cu multumire.

Se mai comunica o scrisoare a D-lui N. Teclu, membru corespondentu alu Societății, prin care trămite unu operatu cu titlulu: Notiuni despre basa, acidu si sare.“ Se tramite la secțiunea de științe.

Se citește o scrisoare a D-lui N. Densusianu, care anunță ca a scrisu istoria revoluției lui Horia și cere ajutorului Societății spre a o poate tipari. Se decide a se indrepta la secțiunea istorică.

D. Baritiu comunica o disertație a D-lui Dr. Vasiliu, intitulată „Darwinismul“, care se indreptăza secțiunei științelor naturale. Asemenea comunică, că D. Hintiescu are pregătită două operate, unul „Fauna de Biltz“, tradusa în românescă, și altul „Enumeratia plantelor după Dr. Fetu.“ — Se decide că, după ce voru veni manuscrisele, se se indreptează la secțiunea respectiva.

Membrii, după acăsta, trecu în lucrările secțiunilorloru respective.

Presedinte, I. Ghica.

Secretar ad-hoc, G. Sionu.

Siedintia dela 19 Augustu.

Siedintia se deschide la 2 ăre p. m.

Dupa lectură apelul nominalu, la care respondu 13 membri, d. secretariu ad-hoc da lectură processului verbalu alu siedintiei precedente, care se adoptă.

Se comunica o scrisoare a dlui Nicolau Barbu, prin care aduce la cunoștință, că traducerea lui Titu Liviu, cu care a fostu insarcinat, a terminat-o și ca peste pucine dile, care-i mai trebuiește pentru prescriere pe curat, o va tramite. Se decide a se indrepta la secțiunea filologică.

Se mai comunica o scrisoare a dlui Gr. Stefanescu, membru actualu alu societății, prin care aduce la cunoștință, că afănduse la Parisu, unde ia parte la lucrările congressului internațional de geologie, regreata, ca nu va potă luă parte la lucrările societății, de catu catra capetul sesiunii. — Se ia actu de acăsta notificare.

(Va urmă).

Corespondentie particulară ale „Observatorului“.

Mediasiu, 3 Septembre 1878. Am sciatu mai toti romani din Mediasiu si giuru, ca alegerea deputaților pentru dietă Ungariei ne sta inaintea usiei si ici colea poteai audi întrebarea: „ce se facem noi romani?“ Animă ni s'a linistită intielegendu, ca fruntasii națiunii noastre se voru intruni în o conferință în Sibiu, care decidiendu acăsta întrebare ne va lumina si calea noastră.

Acăsta conferință, la care — dorere — numai doi romani — preoți — din cercul nostru au luat parte, a decretat unanimu solidaritatea si cu majoritate de voturi passivitatea.

Ce a facut romanii alegători din Mediasiu si din apusul scaunu alu Mediasului cu acăsta ocazie?

S'a tienut de passivitate. — Nu sciu, din sciuntia, convingere politica său din care motivu, — destul ca nu s'a arătat nice unul la urna. De altumurle nece nu a avută a-si pierde tempulu prin Mediasiu la alegerea deputatului dietetului, pentru că prudență si circumstansiile sasiloru, cari formă marea majoritate, a prevenit ori carei combinări politice. Atât s'a pregătit alegătorii de naționalitate sasăscă, în catu nu a fostu lipsa nici acuma ca si de alta data, de cortesii, standarde, muzici, beuturi, promisiuni, amenintări si alte mediulice moderne la astu felu de ocazii.

Sasii de aci si-a propusu candidatul loru si cu tota poterea morale s'au tienut toti de elu cum tienu scăietii unii de alti si asia a priori au sciatu alegătorii noștri romani, ca e mai consultu de a-si cauta de trebilie proprie casnice. Poporul roman condusu de intelligentă preotilor din Mediasiu si giuru nu este nepasatoriu facia de cele ce se petrecu în lume si este lipit de intelligentă sa ca fiul de mama s'a si acestu poporu nu e demoralizat. — Nu s'a deslipit de intelligentă, ci sta ca unu stupu de albine langa maică regină loru. — Avemu orasul Mediasiu si vre-o 30 sate giuru in pregiuri inpoporate de unu numeru insemnatu de romani; intelectu oafam in se numai asia de numerosă, precum aofam reginele albinelor in cojnitie. In fia care cojnitia o regina, asia in fia care comună unu preot. Cetescu diarie, precatul le ieră starea materiale, si invetă poporul, care asculta si cu sacrificarea sa propria aduce la indeplinire consiliul parintelui seu. —

Una proba viuă si inbucurătoare despre acestea sunt alegătorile comitetelor comunale din mai multe comune din pregiurul Mediasului. Poporul roman — cu stare materială bună — in mai multe comune a ajunsu la carma fiindu condus de preotul seu.

In comună Basna s'a alesu in 1 l.c. notariu certucale in persoana dlui Ioane Moldovanu. Pentru acestu postu candidase si altu tineru qualificat de naționalitatea romana a nume George Orosu, notariu actualu in Vestemiu. Ce frumosu a fostu pentru acestu domn, ca a repasit dela candidatura in favorului alesului

Ioane Moldovanu! care concentrându pe aceasta cale totă voturile alegetorilor romani nimici cele vro 32 voturi împărțite ale sasilor și a fostu alesu de notarul pentru comunele Basna, Veltiu și Boianu.

Alegetorii romani condusi de preotii loru si de mintea si iubirea si convingerea loru propria au vediut cu ochii fructele bunei intielegeri.

Preotii, — cu deosebire Josivu Crisianu din Boianu, Isaila Vasilie din Veltiu și Nicolau Purea din Bazna — au corespunsu pe deplinu doctrinelor bisericicei noastre nationale, ca prin purtarea loru corecta si documentata si cu acesta ocașia a sprinținitu si înaintatul moralului, a incorporatul idei a solidarității si a demonstratul in fapta urmarile bune si folositore ale bunei intielegeri.

Precum intregul marele popor romanu a fostu ascultatoriu de legile, sub cari sta — bune-rele cum au fostu si sunt pana in diu'a de adi — asia si participa aceasta de poporul romanu din Mediasiu si giurul sta pe piocele sale inaintește cu deosebire in starea materiale, mai incetu inse pe scara culturei.

Ar inainta si pe cuilele acestei scari, dar, durere, confessionalismulu a condamnat, poporul romanu ca elu se se lupte mai antai cu sine insusi si apoi numai se se păta apară contra aprigilor inamici, de cari de totă partile e inconjuratu. —

Asia saraculu poporul romanu din Mediasiu cu multu necazu, dupa multe rugaminti, a esoperat dela comun'a urbana, acum sunt vre-o 3—4 ani pentru o scola centrala romana nu numai pamentul necesariu, ci si o lefa bunisiora pentru docenti.

Sta si adi pamentul, unde a statu dela crearea lumii; a fostu o data o gradina cultivata; acum nice acea nu mai este, ci unu meru de certa intre protopopii romani, cari sunt acum inca in vietia si capii scolelor confesionale. —

Pe a cui nume se se intabuledie? Ce caracteru se pōrte scola centrala romana? — greco-oriental ori greco-catolic? O! de ar da Dumnedieu, ca se se convinga odata cu totii ca nu sunt romani adeverati aceia, cari tienu poporul in intunecere pentru ca nu potu deslega intrebarea: Ce caracteru se pōrte o scola centrala romana si pe a cui nume se se intabuledie o gradina!

Acesta intrebare din partea poporului la momentul ar fi deslegata: dar domnii protopopi o tienu legata, se pote ca fara vin'a loru.

Dela capu se inpute pescele.

Venerabilele consistorie trebue se sprințină pre domnii protopopi, ca asia numai se sustiene ordinea si vadia in regimentu. —

Lasamu in pace pre domnii protopopi, ca 'si voru purtă Dlor sarcin'a si vor respunde vr'o data despre faptele dloru, totusi poporul ii roga, sa pasiesca la o buna intielegere si se rōge si Venerabilele consistorie archidiocesane, ca se nu afle nodu in papura, ca dōra — dōra — se potem vedea o scola de trēba in Mediasiu. —

Asiu mai avé de a aminti si despre „Reuniunea femeilor romane din Mediasiu si giurul“ acarui fondu sta din o suma preste doue mii fiorini, dar mai bine tacu, ca eara dau de pedeca. — Si precatu suntemu noi mirenii de simplii, cu preotii nostri in frunte multe bune amu face!

Amu totu asteptatua ca dōra vomu fi provocati si noi a ne exprima simtiemintele noastre facia cu bardulu latinitatei — Vasile Alexandri — ca se va roga Asociatiunea transilvana romana pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu, ca se ne onoreze pe anulu viitoru cu tienerea adunarei generali in Mediasiu — dara dorint'a au remasu dorintu.

Scólele din comitatulu Hunedorei.

(Urmare.)

Scólele comunale, séu neconfessionale, intretinute de cătra comun'a politica de orice nationalitate.

Aceste sunt adeverate pascvile. Dōmne, a si cugeta la ele me infiorez, si éta totu imi luai de tema descrierea loru. Edificiile scólelor comunale ni se presenta in forma de cotetie, grajduri murdarie, necurate, sparte, mucede, intunecose si frigurose; atătu esteriorulu cătu si interiorulu loru, pare că aru locui in ele tigani carbunari. Mobilele loru aru fi bune de focu, fireste dupa ce s'ar scote căteva dile la sóre, că se ésa mucidel'a din ele. Invetiatorii sunt mestecati, pe unele locuri romani, pe altele magiari ori secui. Invetia-

mentulu merge de-o-camdata in limb'a „inventiatoriului“, ba, unde acela e unguru, si scie si romanesce, mai face căte ceva si romanesce, si e silitu — cătu de reu, pentru că copii ca romani, nu sciu alt'a limba. Raporturile inse se facu numai in limb'a magiara; si inventiatorii romani, cari nu sciu limb'a magiara, devinu pe dicte merge totu mai amenintati. Inventatoriul romanu, dela scol'a comunale, conformu mandatelor mai inalte, trebuie se faca din scolarii sei baremu de jumetate unguri, deca nu intregi; cei magiari, dau pe intrecute intru total'a scōtere a limbei romane din scole si inlocuirea prin cea „nemesiesca“, magiara. Si le succede, că si celor dela scōtele de statu. Intre imprejurari, de acestea nu pōte fi vorb'a de rezultate demne de secolul present; ba, intre noi fia disu, atătu in scōtele de statu cătu si in cele comunale, vomu afla si copii netunsi, cu perulu ca drotarii, si me prindu pe plumbu, de nu vomu afla atari dni inventiatori, la scōtele de statu si comunale, cari nu-si visitara elevii nici una-data — deca sunt spalati bine, peptenati omenesce, curatiti etc., ori de i-a dusu cāndva la scaldă! Se vede că dnii inventatori, ai acestoru scōle, nu punu nici-unu pretiu pe crescerea fizica a elevilor, numai de cea spirituala, sufletescă; si aceea — hei — hei — cum e incununata de succesulu dorit! Pe inventiatori inse nu trebuie se ne fia necazu de locu, mai anume pe cei comunali; se ne aducem aminte ca:

Unde se vedu in atari scōle, cu atari mobile, unde vedu frecventarea scōlei cea neregulata; unde vedu, că lun'a trece, si dlu szolgabirau nu e acasa, că se le dea salariul; unde — si aducu aminte (dascalii magiari), că nu potu inventia pe nātantocii de romani unguresce, era romanii că sunt siliti adesea se'si contradica opinionei proprii; unde'si aduce dicu, bietulu inventiatoriu comunale aminte de totă acestea, i vine se ia lumea in capu; ba multi o si luara; anume docenti romani cunoscu eu vre-o 6 insi. Scurtu: pre cătu tempu scōlele comunali voru sta cum stau, sunt spese aruncate in balta, fōra nici-unu folosu, ci cu unu scopu scalciat; era transformanduse in scōle de statu, voru deveni, pōte mai rele că cele de pāna aci.

Atătu scōlele comunale, cătu si cele de statu sunt administrate de una si aceiasi eforia de inspectatoratul reg. ung. scolasticu si senatul comitatului. Fia-care scola 'si are curatorulu seu, care e, s'au subprefectulu (pretorulu), séu vre-unu posesoru localu intarit u de ministeriu. (Vedi „Kelet“ Nr. din a. c. si „Foi'a inventiatorilor poporali“ Nr. 9 din a. c.).

In consiliul scolasticu alu comitatului se per tractedia totă afacerile scolastice; acolo se denumescu inventiatorii; — dara decretu nu am vediut la nici-unu inventiatoriu de statu ori comunale; elu nu pōte documenta că in adeveru ar fi ceea ce e. Visitarile scolastice nu sunt usitate, afōra de esamene, candu participa curatorulu scōlei respective. Inventatoriul, de e numai cevasi indemanaticu, face esamene escelente, imbeta comisiunea cu căte o poesiua inventata „de a rostulu“. Acea comisiune, pricependu-se la instructiune că orbulu la colori si surdulu la sunete, aplaudēdia, mai virtosu deca este poesia unguresca. Te prinde inse grēt'a asistandu la vre-unu asemenea esamenu si vediendu pe atare nemesisu unsurosu esprimanduse facia de scrioarea cutarui scolarui romanu: nizen csak, ki hitte volna, hogy egy paraszts oláh fiu, még irni is tanulhat? ! că si candu elu, negiobulu, ar avé poterile mintie mai capabili de cultivare decătu atare romanasiu! Elu nu-si face reflecțiunea, si nici că se pretinde, că fiului iobagiului seu de odata, deca ar fi instruatu in limb'a sa, de unu inventiatoriu de nationalitatea sa, ar face minuni adeverate!

Adeca: pre langa ce bietii copii de romanu sunt instruiti numai că in bataia de jocu in scōlelor loru, in o limb'a straină, mai devinu si pismuiti. Da, dieu, ar trebui se-i pismuēsca numai deca aceia aru trai in imprejurari favoritorie, că puii nemesisului ungurescu!

Atatu despre scōlele de statu si comunale ale acestui comitat. Recapitulandu: ele stau reu, forte reu; in acelea nu se inventia nimicu bunu, nimicu frumosu si nimicu practicu. Scolarii pierdu dilele in desertu, era parintii spesele in ventu. Raporturile inse ale senatului scolasticu, de buna séma sunt adeverate, sincere, drepte, candu striga in gur'a mare că in comitatulu Hunedorei numai aceste sunt scōle. (Va urma.)

Sciri diverse.

— (Din partea comitetului arangeatoru) ni se tramite urmatoreea dare de séma spre publicare:

Testimoniu.

Fiiulu meu de siese ani Franciscu a suferit optu septembrii in tusa magarēsca in asia mesura, in cătu me teamă că nu cumu-va se se inneece; intru ace'a a slabitu cu totalu si a fostu atătu de debili, in cătu abia stă pre petiere. Atunci mi-s'a recomandat allopolu de plante de Schneeburg, si multiamita acestui midiloucuminat, indata dupa intrebuintarea primei sticle a mai incetata tus'a, dupa a dou'a sticla cauta bensu afora copilul, a venit la potere si de atunici e deplinu sanatosu. — Si fetiorul meu celu mai mare a scapatu in cătev'a dile, prein midiloculu acest'a, de o tus'a mare si ragusie.

Deci cu multiamita sincera estradau acestu testimoniu, pentru curarea rapede si miraculosă a copilului meu si dorescu că acestu midilocu se devina cunoscutu si folositu in totă partile prein omenimaea suferinda.

Flatz, 6. Martiu 1855.

Anton Just.

Laurentiu Scheibenreif,

primariu.

Onorate Domnule!

Te rog a-mi mai tramite cătu mai in graba inca 4 sticle dein renumitul D-ta Allop de planta, dupa folosirea alor 2 sticle afu că dorerea de pieptu si gutu, pre cumu si respirationea seurta se micsoréza pre di ce merge, pentru ace'a me

adresezu astadata de a dreptulu la D-Ta, in spărarea de a capată dein celu mai prospetu. Acludu 5 fl. m. c.

Cu tota stim'a se subsémna

Heinrich Bock, chirurgu.

Münchret langa Ostrang, 23. Febr. 1859.

Testimoniu medicale.

Allopolu de plante Schneeburg este unu medicamentu forte usiutoritoru pentru dorere de pieptu, asthma, histică, tusa, cataru, si este de recomandat in casuri de astfelu de bôle.

Hohenmauth, 25. Ian. 1858. Dr. Feschl.

D-lui L. Cantily, apotecar in Graz.

Onor. D-le! Folosindu in desertu diferite midilöce pentru dorere de pieptu, de carea suferiam greu de 2 ani, am cercat si cu o butelie de allopolu de plante Schneeburg anuntiatu de d-ta, care se pōte recomandat pe sigur la toti histicii; pentru-ca, dupa intrebuintarea celui d'antai exempliaru amu sentită usiutorare, si dupa ce am mai cercat cu 2 sticle din acēsta medicina minunata, sanataea mi se restaură pe deplinu. Multitudinu si dlu meu, din totă anim'a, remanu alu D-tale servitoriu cu totu obligatu

Graz, 3. Febr. 1857.

Pentru ajutorarea celor raniti si a familiilor celor chiemati sub stéguri au incursu:

I. dela petrecerea de gradina din 7 Sept. a. c.

Venit u inpreuna cu ceea ce s'au platit preste tasa (108 fl. 56 cr.) 693 fl. 56 cr.

Spesele avute 101 „ 93 „

Venit u curat: 591 fl. 63 cr.

II. dela serbarea din dumbrava in 8 Sept. a. c.

Venit u inpreuna cu ceea ce s'au platit preste tasa (14 fl. 37 1/2 cr.) 1557 fl. 27 1/2 cr.

Spesele avute 260 „ 87 „

Venit u curat: 1296 fl. 40 1/2 cr.

Venit u curat inpreuna cu ceea ce s'au platit preste tasa (2 fl. 50 cr.) 157 fl. 65 cr.

Venit u curat in postu deci de 2045 fl. 68 1/2 cr.

Sibiu, 13 Septembre, 1878.

Comitetul.

— (Tergulu de tōmna) alu Sibiuu din anulu acest'a a fostu forte slabu din mai multe cause, éra cu deosebire ca din causa epizothiei fiindu tergulu de vite cornute opritu, poporul n'au potutu se isi faca bani.

— (Donatiune.) Precum cetim in „Gaze'a Transilv.“ Nro. 69 ilustrata sa d. cons. gub. in pens. Paulu Dunca din Sibiuu a facutu pentru biseric'a si scol'a confessională din Orsiova (protop Reginulu sasescu) o donatiune de 2500 fl. v. a. in obligatiuni de statu, care va fructifica in perpetuu sum'a anuala de 105 fl. v. a. din care 84 fl. voru servi ca subvențiune pentru docentele scōlelor, éra 31 fl. voru intra ca ajutoru in lad'a bisericiei din aceea comună natală a d. donatoru. Fia ca acēsta fapta, care se recomanda ea insasi se afle imitatori si in alte parti ale iubitei si nefericitei noastre patrie!

— (Congresulu orientalistilor). Precum aflam din diarele din Bucuresci, d. Hasdeu si d. B. Constantinescu au plecatu in dilele trecute la congresulu orientalistilor ce se va tineea in anulu acesta la Florentia.

— (Diariulu filo-romanu „Der Osten“) din Vien'a in Nr. seu 37 din 15 Sept. a. c. reproduce tezualu traducerea votului majoritatii datu in conferint'a din 20 Iuliu a. c. tienuta in Sibiuu.

— (Bibliografia). In dilele acestea au iesit de sub pressa calindarulu „Amicul Poporului“ pe anulu 1879, compusu de Visarionu Romanu. Acēsta intreprindere literara a prea bine cunoscutului autoru si editoru intra in alu XIX anu alu esistintie sale. Este pana acuma necontestabilu, ca in ramur'a literatur'e calendaristice de din cōce de Carpati „Amicul Poporului“, acestu vechiu cunoscutu alu fiacarei familie romanesce, occupa rangulu primu. Editiunea anului viitoru se distinge prin copiositatea si varietatea materielor coprinse in partea sa pentru petrecere si inventiatura, precum si prin ilustratiunile sale bine si frumosu esecutate. A mai recomanda acestu calindarul publicului romanesc ar inseamna, ca si candu cineva ar voi se ne recomande unu vechiu amicu si cunoscutu, ca si candu elu ar fi streinu. Acestu calindarul se afia de vendiaria la d. autoru si editoru Visarionu Romanu precum si la tipografi'a lui W. Krafft in Sibiuu, cu modestul pretiu de 50 cr. v. a.

— Dela Nasaudu amu primitu „Program'a a IX a gimnasiului super. rom. gr. cat. pentru anulu scolasticu 1877/8. Pre langa datele scolastice aceea program'a cuprinde si unu tractat prea bine scrisu alu zelosului „Istoria desvoltarei ideilor cosmogonice si geologice“. Felicitam pe d. profesore pentru nimerita idea ce o avu de a poporarisa si la natiunea nostra resultatele sciintierilor positive. Dara ne pare reu, ca prin intreuperea materiei si continuarea promisa pe anulu viitoru, se pune la o proba prea grea pacientia si interesul cestitorilor.

Post'a redactiunei.

— Iidem din Apahid'a. Cu parere de reu, dara nu se pōte publica. In aceste tempuri supreme nu este consultu a largi si mai multu abisulu ce ne desparte unii de altii. Trebuie se fimu mai toleranti si se nu uitam nici odata, ca prin frecari si susceptibilitati personale si particulare ne slabim noii insine si ne paralisam. Va veni si pentru acele cestii tempulu de rafuiala. Dara acuma, pentru numele lui D-dieui se le lasamu la o parte si se ne indreptam privire asupra scopului celui mare si finalu, care este: ecisinti'a si conservarea intregului!

Domnul meu!

(21) 19

Dupa ce prin intrebuintarea allopolui d-tale amu scapatu cu totulu de tusea mea si de ragusie a impruneta cu aceea, de care suferim septembrii si totu odata in urmarea binefacitorilor resultate ale acestui allopolu minunat de plante minunat castigat si vocea de mai nainte, me sentu forte obligat a' Ti multiam din tota anim'a pentru acesta inventiunea salutaria, cum si a recomanda acesta medicina probata, dupa a mea convictiune, la toti cati suferu de pieptu si mai verosu cantaretilor. Cu perfecta stima

Peisching, 25 Juniu 1857. Joau Bauer.

docente.

Informatiunea despre folosire se alatura la fiecare sticla. Pretiul unei sticle 1 fl. 25 cr. v. a. Pachetarea se computa cu 20 cr.